

Biogramy b. działaczy opozycyjnych z woj. mazowieckiego

1. Bryłowski Jan Albin

Był aktywnym działaczem opozycyjnym. W latach 1978-1982 był inwigilowany przez organy bezpieczeństwa państwa w związku z powielaniem i opracowywaniem ulotek o treści antysocjalistycznej. Następnie był przewodniczącym Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w szpitalu w Garwolinie. W dniu 14 grudnia 1981 r. w Sanatorium Neuropsychiatrii Dziecięcej w Zagórzcu zwołał zebranie Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” oraz rozkolportował ulotkę dotyczącą represji stosowanych wobec działaczy niepodległościowych po wprowadzeniu stanu wojennego. Tego samego dnia został zatrzymany a w sprawie wszczęto śledztwo. Następnie w okresie od 16 grudnia 1981 r. do 12 maja 1983 r. ukrywał się będąc poszukiwanym listem gończym. W dniu 13 maja 1983 r. po zatrzymaniu przez funkcjonariuszy KSMO, śledztwo przeciwko Janowi Albinowi Bryłowskiemu zostało wznowione, a w dniu 1 września 1983 r. umorzono na podstawie ustawy o amnestii. W latach 1982-1984 był współredaktorem oraz pomagał w druku „Tygodnika Wojennego” a w latach 1984-1990 „Przeglądu Wiadomości Agencyjnych”.

2. Chodakiewicz Witold Janusz

Był aktywnym działaczem niepodległościowym związanym z NSZZ „Solidarność” w Przedsiębiorstwie Robót Kolejowych nr 7 w Warszawie. Był kandydatem Regionu Mazowsze na I Krajowy Zjazd NSZZ „Solidarność”. W związku z prowadzoną działalnością został internowany w dniu 13 grudnia 1981 r. i osadzony w Areszcie Śledczym Warszawa-Białoleka. Został zwolniony z internowania w dniu 12 czerwca 1982 r. W latach 1985-1987 był inwigilowany przez organy bezpieczeństwa państwa w związku z podejrzeniem o ukrywanie poszukiwanego listem gończym Jana Lityńskiego, natomiast w latach 1987-1989 był rozpracowywany w związku z działalnością w NSZZ „Solidarność” oraz pomocą przy organizacji przerzutu literatury bezdebitowej z terenu Danii.

3. Czaicki Ryszard Jan

Został zatrzymany 29 kwietnia 1968 r. w Siedlcach za zakłócanie porządku publicznego i krytyczne wypowiedzi na temat dostojników państwowych i partyjnych. Sprawę skierowano do kolegium karno-administracyjnego. W latach 1977-1979 współpracował z Siedlecko-Podlaską Grupą Ludowo-Narodową. Członkowie S-PGL-N przeprowadzali akcje ulotkowe, kolportowali wydawnictwa niezależne, prowadzili działalność samokształceniową, organizowali spotkania ze znanymi opozycjonistami i rocznicowe manifestacje patriotyczne. W lipcu 1981 r. uczestniczył w budowie pomnika Ofiar Katynia na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie. Dnia 31 sierpnia 1983 r. w Siedlcach uczestniczył w manifestacji z okazji kolejnej rocznicy podpisania porozumień sierpniowych.

4. Guziolek-Tubelewicz Ewa Regina

W latach 1982-1985 prowadziła w swoim mieszkaniu w Warszawie punkt kolportażu podziemnych wydawnictw, m.in. pism Tygodnik Mazowsze, CDN, książek wydawnictw Przedświt i NOWa oraz ulotek i znaczków. Udostępniała swoje mieszkanie na potrzeby niezależnych wykładów. Po odkryciu tego faktu przez Służbę Bezpieczeństwa i likwidacji punktu kolportowała niezależne wydawnictwa dostarczane przez innych działaczy opozycji demokratycznej.

Uczestniczyła w przygotowywaniu audycji radiowych wydawanych w drugim obiegu fonograficznym przez NOWą i wydawnictwo Komitetu Oporu Społecznego, m.in. we współpracy z Janiną Jankowską. W 1985 r. w ramach represji Służba Bezpieczeństwa przeprowadziła przeszukanie jej mieszkania, była wielokrotnie przesłuchiwana, w latach 1985-1986 zastrzeżono jej możliwość wyjazdów zagranicznych.

5. Jankowski Mieczysław Zbigniew

Był aktywnym działaczem opozycyjnym związanym z NSZZ „Solidarność”. Był wiceprzewodniczącym Związku w przedsiębiorstwie „Bistyp”. Po wprowadzeniu stanu wojennego został internowany. Przebywał w Ośrodkach Odosobnienia w Warszawie Białolece i Strzebielinku w okresie od 13 grudnia 1981 r. do 21 października 1982 r. (lub wg. innych źródeł do 25 października 1982 r.). Po zwolnieniu z internowania aktywnie włączył się w działalność podziemnych struktur NSZZ „Solidarność”. W 1983 r. został zwolniony z pracy w „Bistypie”. Został aresztowany 30 kwietnia 1986 r. w związku z kolportażem niepodległościowych wydawnictw („Kos”, „Solidarność”, „Tygodnik Mazowsze” i „Sektor”) oraz ulotek namawiających do bojkotu obchodów święta 1 maja. Zwolnienie z Aresztu Śledczego w Grodzisku Mazowieckim nastąpiło w dniu 3 czerwca 1986 r.

6. Jentys Grażyna Janina

W 1976 r. sporządziła anonimowy list do Nadzwyczajnej Komisji Konstytucyjnej Sejmu wyrażający protest przeciwko planowanym zmianom w Konstytucji PRL. 1 maja 1983 r. została zatrzymana przez funkcjonariuszy Komendy dzielnicowej MO Ochota za wznoszenie wrogich okrzyków, niosła również flagę z napisem „Solidarność”.

W latach 1983-1986 przygotowywała diapozytywy oraz dostarczała środki chemiczne potrzebne do sitodruku i ciemni fotograficznej na potrzeby podziemnej poligrafii. Była członkiem Duszpasterstwa Ludzi Pracy Warszawa-Mokotów. Organizowała pomoc materialną dla rodzin osób aresztowanych i prześladowanych. Była jedną z organizatorek spotkań z liderami „Solidarności” na terenie Wilanowa. Kolportowała niezależne wydawnictwa oraz uczestniczyła w manifestacjach na terenie Warszawy.

7. Karwowski Feliks

Był aktywnym działaczem opozycyjnym związanym z NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych. W latach 1981-1989 rozpowszechniał nielegalne wydawnictwa oraz uczestniczył w konspiracyjnych spotkaniach środowiska rolniczej opozycji na terenie byłego województwa siedleckiego. Brał również udział w uroczystościach religijno-patriotycznych.

8. Kucharska-Górska Teresa Stanisława

Była w latach 1981-1989 aktywną działaczką niepodległościową. Była związana ze strukturami NSZZ „Solidarność” w Instytucie Maszyn Matematycznych w Warszawie. Kolportowała podziemną prasę, ulotki i wydawnictwa. Uczestniczyła w demonstracjach ulicznych w obronie podstawowych praw obywatelskich.

9. Kunicki Adam Antoni

Prowadził działalność opozycyjną w latach 1981-1989. Współpracował z Komisją Zakładową NSZZ „Solidarność” na Politechnice Warszawskiej. W ramach działalności opozycyjnej nagłaśniał i nagrywał sprawy sądowe, kopiował i rozpowszechniał nagrania niezależne, powielał kastety audiofoniczne Wydawnictwa NOWa oraz przygotowywał i przewoził paczki z darami dla represjonowanych. Prócz tego organizował i udostępniał lokale konspiracyjne oraz uczestniczył w emitowaniu audycji Radia „Solidarność”.

10. Miązkiewicz Andrzej Jan

Ukończył Wydział Zootechniki na Akademii Rolniczej w Poznaniu. Był współwłaścicielem gospodarstwa rolnego, a także prowadził wraz z bratem Januszem młyn w Brudzewie, gm. Strzałkowo. Był założycielem i od 20 marca 1981 r. przewodniczącym Koła NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych w Brudzewie. Do czasu rejestracji związku współorganizował struktury rolniczej „S”. Od kwietnia 1981 r. był sekretarzem Wojewódzkiej Komisji Założycielskiej RI „S” woj. konińskiego. We wrześniu 1981 r. został wybrany delegatem na I Zjazd Delegatów RI „S” woj. konińskiego oraz przewodniczącym Zarządu Wojewódzkiego. 16 grudnia 1981 r. przeprowadzono z nim rozmowę ostrzegawczą, podczas której odmówił podpisania pismem oświadczenia o zaniechaniu wrogiej działalności.

Od stycznia 1982 r. działał w strukturach podziemia NSZZ „S” RI i duszpasterskich wspólnotach rolników. Współorganizował otwarte wykłady i spotkania w Ośrodku Myśli Chrześcijańskiej przy parafii św. Maksymiliana Kolbego w Koninie pod patronatem ks. Antoniego Łassy. Od 1984 r. był współorganizatorem w klasztorze oo. Paulinów w Biechowie rekolekcji, pielgrzymek, odczytów i szkoleń dla rolników z Wielkopolski. W latach 1982-1988 był przewodniczącym Tajnej Rady „S” RI woj. konińskiego. Był także kolporterem wydawnictw podziemnych (m.in. „Tygodnik Mazowsze”, „KOS”, „Wola”, „Obserwator Wielkopolski”, „Solidarność Rolników”, znaczki poczt podziemnych, tzw. cegiełki, kasety audio, ulotki, plakaty, książki wydawnictw CDN, Krąg, Edition Spotkania). Od 20 października 1988 r. został członkiem jawnej Tymczasowej Wojewódzkiej Rady „S” RI woj. konińskiego. W okresie od marca 1989 r. do maja 1992 r. był przewodniczącym Zarządu Wojewódzkiego „S” RI w Koninie. Był współzałożycielem powstałego 16 kwietnia 1989 r. Wojewódzkiego Komitetu Obywatelskiego „Solidarność” w Koninie.

11. Muszyński Wojciech Jerzy

Od września 1987 r. był działaczem konspiracyjnej organizacji uczniowskiej Frakcja Młodzieży Republikańskiej. Od października 1988 r. po scaleniu FMR z grupą młodzieży robotniczej działał w Polskiej Organizacji Młodzieżowej grupie afiliowanej przy Konfederacji Polski Niepodległej. W okresie od września 1987 r. do czerwca 1989 r. zajmował się kolportażem prasy podziemnej, książek drugiego obiegu, demonstracyjnie przychodził do szkoły w garniturze 11 listopada. Wiosną 1988 r. uczestniczył w akcji informacyjnej dotyczącej strajku i pacyfikacji Huty Lenina. Zajmował się werbowaniem młodszych uczniów do struktur Polskiej Organizacji Młodzieżowej. Brał udział w demonstracjach ulicznych, akcjach ulotkowych, niezależnych obchodach rocznic patriotycznych i malowaniu napisów na murach.

12. Niewiarowski Piotr

Od 1982 r. był członkiem Młodzieżowego Ruchu Oporu – młodzieżowej organizacji podziemnej działającej w Gorzowie Wielkopolskim. Uczestniczył w malowaniu znaków Solidarności i Polski Walczącej. Przeprowadzał akcje rozrzucania ulotek nawołujących do protestów społecznych. Zajmował się również kolportażem wydawnictw bezdebitowych. Z powodu prowadzonej aktywności opozycyjnej jak i kolportażowej, w dniu 8 listopada 1982 r. został zatrzymany w Schronisku dla Nieletnich w Głogowie. Sąd Rejonowy Wydział Rodzinny i Nieletnich w Gorzowie Wielkopolskim wyrokiem z dnia 28 grudnia 1982 r. skazał go na umieszczenie w Zakładzie Poprawczym, zawieszając karę na okres 2 lat oraz zastosował dozór kuratora sądowego. Po zasądzeniu wyroku nadal kontynuował działalność opozycyjną w organizacji Ruch Młodzieży Niezależnej, która powstała z rozbitych struktur Młodzieżowego Ruchu Oporu. Za powyższą działalność był inwigilowany przez gorzowską Służbę Bezpieczeństwa.

13. Ossowski Jan

Kierowca taksówki, po wprowadzeniu stanu wojennego związał się z działalnością podziemnych struktur „Solidarności”. W dniu 10 października 1985 r. Służba Bezpieczeństwa przeprowadziła przeszukanie w jego mieszkaniu. Odnaleziono nielegalne wydawnictwa, znaczki, kasety magnetofonowe z logo „Solidarności” oraz materiały pirotechniczne. Został aresztowany i osadzony w Areszcie Śledczym Warszawa-Mokotów. 21 listopada 1985 r. tymczasowy areszt został zamieniony na dozór milicyjny. 4 lutego 1986 r. sprawa została umorzona z uwagi na znikomą szkodliwość społeczną czynu, uchylony został również dozór milicyjny.

14. Pękalska Teresa Jolanta

W latach 1982-1989 była aktywną działaczką środowiska wołomińskiej opozycji antykomunistycznej. Od 1982 r. prowadziła kolportaż podziemnej prasy warszawskiej i lokalnej na terenie Wołomina, m.in. „Kuriera Wołomińskiego”, „Tygodnika Mazowsze”, „KOS”. W latach 1985-1986 współpracowała z Federacją Młodzieży Walczącej, a następnie

w latach 1986-1989 z NSZZ „Solidarność” w Wołominie. Uczestniczyła w demonstracjach antykomunistycznych w Warszawie i w Wołominie oraz w konspiracyjnych spotkaniach, organizowanych przez Federację Młodzieży Walczącej. W 1986 r. w Zamościu brała udział w tygodniowym szkoleniu dla członków Federacji Młodzieży Walczącej. Swoje mieszkanie udostępniała na zebrania działaczy podziemia solidarnościowego w Wołominie.

15. Pliszka Alina Maria

W latach 1982-1988 prowadziła zagrożoną odpowiedzialnością karną działalność niepodległościową. W jej mieszkaniu odbywały się spotkania opozycjonistów Tajnej Komisji Zakładowej Stoczni Gdańskiej oraz zorganizowana była zakonspirowana drukarnia, w której wydawano m.in. pismo „Rozwaga i Solidarność”. Utrzymywała również kontakt z wydawnictwem NOWa w Warszawie, dzięki pomocy którego, otrzymywała materiały i urządzenia drukarskie. Organizowała także pomoc materialną dla prześladowanych stoczniowców.

16. Radomyski Tadeusz

Od 1980 r. był przewodniczącym Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Polskich Kolejach Państwowych w Siedlcach. Pełnił również kierownicze funkcje w strukturach miejskich Związku, był członkiem Międzyzakładowej Komisji Założycielskiej, Zarządu Oddziału w Siedlcach oraz przewodniczącym Międzyzakładowej Komisji Strajkowej. Po wprowadzeniu stanu wojennego, od 1982 r. kontynuował działalność w podziemnych strukturach. Uczestniczył w spotkaniach konspiracyjnych struktur Związku organizowanych w Siedlcach, ale i w innych miastach, uroczystościach kościelnych i manifestacjach organizowanych przez opozycję. Organizował pielgrzymki do Częstochowy i do grobu ks. Jerzego Popiełuszki. W czerwcu 1987 r. w Lublinie, jako przedstawiciel NSZZ „Solidarność” Kolejarzy składał dary papieżowi Janowi Pawłowi II, podczas Jego III pielgrzymki do Polski. Z powodu prowadzonej działalności opozycyjnej w latach 1980-1989 był kontrolowany operacyjnie.

17. Rosłoń Alfred

Był członkiem NSZZ „Solidarność” w Miejskim Przedsiębiorstwie Taksówkowym w Warszawie. W latach 80. Przedsiębiorstwo dysponowało dwiema bazami: na Ochocie i na Grochowie. Po wprowadzeniu stanu wojennego dotychczasowa struktura Związku została rozbita i w bazach powstały dwie odrębne grupy. Od pierwszych dni obowiązywania stanu wojennego uczestniczył w podziemnej działalności grupy grochowskiej. Grupy nawiązały współpracę, a w styczniu 1982 r. połączyły się tworząc Tymczasowy Komitet Założycielski NSZZ „Solidarność”. Był członkiem TKZ do 1989 r. W styczniu 1982 r. został przedstawicielem MPT w Międzyzakładowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność”. Był członkiem redakcji i kolporterem „Głosu Wolnego Taksówkarza”- pisma TKZ w MPT.

18. Rowicki Henryk

W latach 1980-1981 pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Instytucie Tele- i Radiotechnicznym w Warszawie. Był członkiem struktur Kościelnej Służby Porządkowej przy Bazylice NSPJ i przy kościele św. Stanisława Kostki na Żoliborzu. Po śmierci ks. Jerzego Popiełuszki zorganizował grupę członków KSP, która pełniła dyżury przy jego grobie przez całą dobę.

W latach 1982-1989 kolportował wśród pracowników ITR ulotki i prasę podziemną, oraz prowadził również zbiórki składek na potrzeby działalności NSZZ „Solidarność” i osób represjonowanych.

19. Ks. Sikorski Jan Andrzej

Był aktywnym działaczem niepodległościowym. Po wprowadzeniu stanu wojennego został kapłanem internowanych i uwięzionych w Zakładzie Karnym Warszawa-Białoleśka. Kolportował wydawnictwa podziemne a także udzielał wsparcia więzionym. Pomagał również

w przekazywaniu wiadomości i lekarstw wśród internowanych. W latach 1982-1989 działał w składzie tajnej Rady Edukacji Narodowej, powstałej z inicjatywy NSZZ „Solidarność”.

20. Tarwacki Włodzimierz Dariusz

Był działaczem NSZZ „Solidarność”. Po 13 grudnia 1981 r. kontynuował działalność w konspiracyjnym Zespole Technicznym na Politechnice Warszawskiej, opracowującym i wykonującym na rzecz podziemnej „Solidarność”: nadajniki napisów (m.in. „Solidarność Żyje”) pojawiających się na ekranach telewizorów, miniaturowe radiodiodobniki dla internowanych, aparat do wykrywania podsłuchów radiowych, detektor podczerwieni do wykrywania obserwacji przez noktowizory. Był współorganizatorem Zespołu Technicznego oraz odpowiadał za jego łączność z konspiracyjnymi władzami Regionu Mazowsze NSZZ „Solidarność”. Działał na rzecz podziemnej „S” od początku stanu wojennego co najmniej do 1983 r.

21. Wieczorek Mieczysław Arkadiusz

Był uczestnikiem protestów robotniczych w Ursusie w czerwcu 1976 r. Został zatrzymany przez funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej 26 czerwca 1976 r. a następnie pobity podczas tzw. „ścieżki zdrowia”. Orzeczeniem Kolegium ds. Wykroczeń przy Naczelniku m. Ursus został aresztowany na 3 miesiące. Karę pozbawienia wolności odbywał w Areszcie Śledczym Warszawa – Białołęka. W trakcie odbywania kary złożył odwołanie od decyzji Kolegium do Sądu Rejonowego w Pruszkowie, który wyrokiem z 4 sierpnia 1976 r. złagodził karę, zmieniając areszt na grzywnę i zarządził zwolnienie. W okresie stanu wojennego przewoził i kolportował antykomunistyczne ulotki.

22. Żarnecki Włodzimierz

Był aktywnym działaczem opozycyjnym. W dniu 13 maja 1981 r. został internowany na wniosek Wydz. IIIA KSMO, jako członek NSZZ „Solidarność” indywidualnego rzemiosła. Osadzony został w Ośrodku Odosobnienia Areszcie Śledczym Warszawa Białołęka. Zwolnienie z internowania nastąpiło w dniu 12 lipca 1982 r. W latach 1984-1989 czynnie uczestniczył w druku i kolportażu wydawnictw sygnowanych przez Region Mazowsze NSZZ „Solidarność” i był w tym okresie inwigilowany przez organy bezpieczeństwa państwa.

Pośmiertnie:

23. Iwanicki Robert

W latach 1983-1988 był introligatorem i kolporterem miesięcznika „Unia”, wydawanego najpierw przez Międzyzakładowe Porozumienie Solidarności „Unia”, a następnie Grupę Polityczną „Niezawisłość” oraz wydawnictw Niezależnej Oficyny Wydawniczej NOWa i Wydawnictwa Polskiego KPN. Brał udział w przywożeniu maszyn poligraficznych z innych miast do Warszawy.

24. Kunicka Ewa Magdalena

Była zatrudniona jako lekarz w Stołecznej Stacji Krwiodawstwa, następnie w Instytucie Hematologii. Od 1980 r. współuczestniczyła w organizowaniu struktur NSZZ „Solidarność” w miejscu pracy. W 1981 r. brała udział w Krajowym Zjeździe NSZZ „Solidarność”. Aktywnie udziela się w pracach Sekcji Branżowej Służby Zdrowia NSZZ „Solidarność” Region Mazowsze. Była członkiem Prezydium Komisji Koordynacyjnej Służby Zdrowia oraz kierownikiem Ośrodka Informacji Służby Zdrowia Regionu Mazowsze. Utrzymywała kontakty z internowanymi, osobami zatrudnionymi w Zarządzie Regionalnym NSZZ „S” Mazowsze oraz Radiem „Solidarność”. Zajmowała się kolportażem ulotek. Była łącznikiem do spraw organizacji transportu nielegalnych publikacji karetką pogotowia. 25 sierpnia 1982 r. przeprowadzono z nią rozmowę operacyjno-ostrzegawczą. Kolejnej rozmowy uniknęła z uwagi na nagle pogorszenie stanu zdrowia. W 1984 r. nadal prowadziła dyskusje polityczne z byłymi

członkami NSZZ „Solidarność”. W 1985 r. zaprzestała działalności ze względów osobistych, z uwagi na opiekę nad dzieckiem.

25. Parzyszek Edmund Jerzy

W latach 1981-1989 wraz z żoną brał udział w drukowaniu i kolportażu nielegalnych czasopism m.in. „Tygodnika Wojennego” a następnie „Przeglądu Wiadomości Agencyjnych”. W jego mieszkaniu ulokowany był magazyn podziemnych wydawnictw.

26. Roman Andrzej

Jako szesnastolatek w 1944 r. był członkiem Armii Krajowej, gdzie posługiwał się pseudonimem „Kot”. Od 1957 r. (z krótką przerwą w latach 60.) pracował jako dziennikarz redakcji sportowej „Kuriera Polskiego”.

W latach 1980-1981 był członkiem Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, należał również do grupy aktywnych organizatorów „odnowy” w Stowarzyszeniu Dziennikarzy Polskich. W 1982 r. został negatywnie oceniony przez komisję weryfikującą dziennikarzy, zaś w wyniku likwidacji gazety stracił pracę. Został zatrudniony w redakcji sportowej Spółdzielni Usług Dziennikarskich „Omnipress”. Jednocześnie był stałym współpracownikiem nielegalnego wydawnictwa „Most”, w którym opublikował poza debitem kilka własnych książek. W latach 1985-1989 był spikerem audycji Programu III Radia „Solidarność”. Ponadto napisał wiele tekstów do podziemnych czasopism m.in. „Tygodnika Wojennego”, „CDN – Głos Wolnego Robotnika” i „KOS”.

27. Skórzyński Piotr Zygmunt

Był zaangażowany w zagrożoną odpowiedzialnością karną lub represjami działalność niepodległościową. W 1980 r. wykonał, w sąsiedztwie budynku Ambasady Bułgarii, napis na murze „Precz z komunizmem”. Z obawy, że może inspirować młodzież Uniwersytetu Warszawskiego do wrogich wystąpień, został dnia 13 grudnia 1981 r. internowany. Przebywał w Ośrodku Odosobnienia Warszawa-Białoleka. Zwolniony został decyzją o uchyleniu internowania z dnia 29 kwietnia 1982 r. W związku z prowadzoną działalnością był inwigilowany przez organy bezpieczeństwa państwa w latach 1978-1982.

28. Wierzejski Witold Kazimierz

Od 1952 r. pozostawał w zainteresowaniu organów bezpieczeństwa państwa, z uwagi na kontakty ze środowiskiem kościelnym. Podczas rozpracowywania był obserwowany i inwigilowany poprzez zastosowanie podsłuchu telefonicznego.

Prowadził aktywną działalność opozycyjną w marcu 1968 r. podczas protestów studenckich w Warszawie. Dokonywał nasłuchów radiostacji milicyjnych, przekazywał informacje do studentów strajkujących na Politechnice Warszawskiej i wykonywał zdjęcia z okien Wydziału Elektroniki Politechniki Warszawskiej. W ramach działalności opozycyjnej w czerwcu 1977 r. wykonał powielacz. Urządzenie to, wraz farbą drukarską, farbami pigmentowymi oraz instrukcją obsługi zostało przekazane Studenckiemu Komitetowi „Solidarności” w Krakowie. W 1978 r. przeprowadzono z nim dwukrotnie rozmowę ostrzegawczą.

Podczas stanu wojennego, zaprojektował i wykonał wspólnie z kolegami z Wydziału nadajnik „Bolek i Lolek”, który na paśmie programu I Telewizji wyświetlał napis „Solidarność Żyje”. W podziemiu wydał również broszurę pt. „Mały poradnik drukarski”.